

tagende; og ingen kan mere end jeg beklage dette Forhold, fordi jeg betragter Dyrskuerne som værende af overordentlig stor Betydning. Og nu kunde jeg tænke mig, at en Gennemførelse af denne Bestemmelse, at man nu tillader at føre saadanne Dyr til Dyrskuer, kunde bidrage til, at en Del af det maaske de bedste Kreaturejere — fordi det som Regel er dem, der har de bedste Dyr — vilde afholde sig fra at fremstille Dyr paa Dyrskuer, og Resultatet vilde saa blive, at Dyrskuerne tabte med Hensyn til Dyrenes Fremstilling baade i Kvalitet og Kvantitet; og det forekommer mig at ville være et ret uheldigt Forhold. Naar man til Begrundelse herfor har anført, at der paa Dyrskuerne ikke finder noget intimt Samkvem mellem Dyrene Sted, er dette kun til en vis Grad rigtigt, idet man maa erindre, at ved de store Dyrskuer, der varer udover 1 Dag, bliver Dyrene dog anbragt i Stalde sammen i den mellem-liggende Nat, og der er absolut ikke noget i Vejen for, at der da kan finde Smitteoverførelse Sted.

Bestemmelsen med Hensyn til Foreningstyrene er jeg i Modsætning til den højtærede Landbrugsminister ikke saa betænkelig ved at gaa med til. Som den højtærede Landbrugsminister selv har fremført til Forsvar for Gennemførelsen af denne Bestemmelse, kan der være Egne, hvor alle Besætningerne er smittede, og hvor det derfor vilde være uheldigt at have en saadan Bestemmelse. Og naar det endvidere i Bemærkningerne er fremført, at Landboerne selv vil drage Omsorg for at haandhæve de forskellige Bestemmelser, som findes i Loven, saa tror jeg netop, det i særlig Grad vil komme frem, hvor man har Kvægavlsforeninger og derigennem viser, at man har Interesse for Kvægavlen i det hele.

Med Hensyn til Auktioner er man gaaet den modsatte Vej. Der har det tidligere været tilladt at føre smittede Dyr til, men nu skal det være forbudt, og det begrundes ogsaa ud fra praktiske Forudsætninger. Men efter mit praktiske Kendskab til Forholdene vilde jeg særligt sige, at naar der skal være Lempelser, havde jeg hellere set, at man bibeholdt disse med Hensyn til Auktioner. For paa Auktioner eller Bortsalgene er det saadan, at der tilføres Dyr fra forskellige Ejendomme, og disse forskellige Grupper af Dyr bliver holdt nogenlunde afsondret fra hinanden i Modsætning til, hvad der er Tilfældet paa Dyrskuer og paa Markeder; saa netop ved

Auktioner er Faren for, at der kan finde Smitteoverføring Sted, efter min Mening ringere end ved Dyrskuer og paa Markeder.

Med Hensyn til Markederne er det i Øjeblikket forbudt at tilføre Dyr, men nu skal det være tilladt. Der gælder i Virkeligheden her noget lignende som det, jeg udtalte med Hensyn til Dyrskuerne; hvis man ønsker Ændringen gennemført, har jeg i og for sig ikke noget derimod, men man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det kan føre til, at de bedste Dyr bliver holdt borte fra Markedspladserne. Man har jo ikke, naar man trækker et Dyr til Markedspladsen, nogen Garanti for, at det bliver solgt, i mange Tilfælde maa man trække Dyret hjem igen; og man vil faktisk kunne faa det inficeret paa Markedspladsen. Dette kan afholde mange, som tænker over disse Forhold, fra at føre deres Dyr paa Markederne, og de offentlige Markeder, som dog har deres Betydning, kan maaske derfor blive reduceret til en Slags 3die Klasses Handelspladser; hvad de absolut ikke bør være.

Af de Udtalelser, jeg her har fremsat, vil man se, at jeg nærer nogen Betænkkelighed ved de foreslaaede Ændringer; paa den anden Side vil jeg gentage, at naar man fra det praktiske Landbrugs Side mener det forsvarligt at gennemføre disse Lempelser, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod at medvirke til Gennemførelsen deraf. Jeg vil dog forbeholde mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, idet jeg mener, der er forskellige Oplysninger, man maa ønske at faa.

J. P. Jensen: Den ærede Ordfører for Venstre (Hedelund) havde baade sit Hjerte og sin Forstand hos Dyrene og øvede den Kritik mod Lovforslaget, som jeg egentlig havde tænkt mig at fremsætte; men trods Kritikken var den ærede Ordfører, saa vidt jeg kunde forstaa, i Stand til at gaa med til Lovforslaget ufordøjet, ganske som det foreligger. Smitsom Kastning er en af de Sygdomme, som foraarsager de største økonomiske Tab for Landmændene, maaske næst efter den saakaldte Svinesyge, den er værre end Tuberkulose og rimeligvis ogsaa end Mund- og Klovesyge, selv i de Perioder, hvor Mund- og Klovesyge optræder stærkt. Smitsom Kastning har langt stærkere Tag i alle vore Kvægbesætninger, end man er klar over, og foraarsager langt større Tab, end man er i Stand til at beregne, selv om man kender Antallet af smittede Besætninger her i Landet. Der er vistnok Grund